

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง

สมมติฐานในการวิจัย

- 1.เด็กในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style) จะมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบอื่น
- 2.ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

การดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ในโรงเรียนสหศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ทั้งเพศชายและหญิง จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ คือ

1.แบบดูแลเอาใจใส่	จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และ เพศหญิง 50 คน
2.แบบใช้อำนาจควบคุม	จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และ เพศหญิง 50 คน
3.แบบรักตามใจ	จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และ เพศหญิง 50 คน
4.แบบทอดทิ้ง	จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และ เพศหญิง 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (1966 , 1967 , 1968 , 1970 , 1971 , 1972 , 1980) ซึ่งพัฒนาโดยพรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์และคณะ (2543)

2.แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ The 33 - Item Emotional Intelligence Scale ของ Schutte และคณะ (1998)

3.แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กจากครูประจำชั้น

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2.คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดย

2.1ผู้วิจัยนำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูของพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญและคณะ (2543) ไปให้นักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ทำแบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.2ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.3ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 รูปแบบ รวมจำนวน 400 คน รูปแบบละ 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย 50 คน และ เพศหญิง 50 คน

3.นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของ Schutte et al. (1998) ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.นำแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กไปให้ครูประจำชั้นของนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น ที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ทำแบบวัด เพื่อหาความสอดคล้องในการตอบแบบวัดระหว่างการรับรู้ตนเองและที่ผู้อื่นประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส พีซีพลัส (SPSS / PC+) ในการวิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1.นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และความแตกต่างทางเพศ

2.วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way Analysis of Variance) ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบและความแตกต่างทางเพศกับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์

3.วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายคู่โดยวิธี Tukey โดยจำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

4.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1.เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่มีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจและการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

2.ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

3.คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินมีความสัมพันธ์กับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1.ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบกันในแต่ละวัย เช่น เด็กวัยก่อนวัยเรียน เด็กวัยเรียน เด็กวัยรุ่น ผู้ใหญ่ตอนต้น เพื่อทราบแนวโน้มของความฉลาดทางอารมณ์ในแต่ละวัย

2.ควรศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น บุคลิกภาพ พื้นอารมณ์ แรงจูงใจ เกรตเฉลี่ย